

Nr 413.

Av herr **Månsson** i *Erlandsro m. fl.*, om avslag å Kungl. Maj:ts proposition, nr 37, med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 11 juli 1919 (nr 406) angående försäljning av pilsnerdricka.

I proposition nummer 37 till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t med hänvisning till bilagt utdrag ur statsrådsprotokollet över finansärenden för den 11 sistlidne januari föreslagit riksdagen att antaga förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka.

Detta Kungl. Maj:ts förslag bygger i allt väsentligt på den Kungl. proposition i samma ärende, som förelades fjolårets riksdag, men av densamma avslogs. Kungl. Maj:ts modifikationer i det nu föreliggande förslaget ansluta sig i sin ordning i det huvudsakligaste till den överarbetning av fjolårets proposition, som verkställdes av bevillningsutskottets majoritet. Medan andra kammaren genom uppresning anslöt sig till detta utskottets förslag, fälldes det samma i första kammaren i enlighet med föreliggande reservation.

Det kan icke vara behöfligt att ånyo inför riksdagen framlägga de synpunkter, som kommo till uttryck vid frågans behandling i fjol. Det har ju snart sagt blivit något ofrånkomligt att riksdagen varje år skall tvingas att sysselsätta sig med pilsnerdrickat och vad därtill hörer. Man skulle ju visserligen kunna tycka, att utgången i fjol och den i många stycken rent av förkrossande kritik, som mötte Kungl. Maj:ts förslag, skulle verkat därhän, att riksdagen åtminstone något år skulle blivit skonad från att syssla med angelägenheten, men från regeringshåll kungjordes nästan omedelbart, efter det riksdagens beslut i ärendet förelåg, att proposition på nytt skulle av Kungl. Maj:t framlämnas inför årets riksdag.

Ingenting har under det gångna året inträffat, som kan mera än då motivera den föreslagna lagstiftningen. Det faktum kvarstår orubbat att landsbygdens befolkning, vilken ensam skulle drabbas av de nya restriktionerna, icke lagt i dagen ett sådant uppträdande att detta kan motivera att denna lantbefolkning sättes i en stryckklass. Det upprepas visserligen i den press, som ser vårt folks räddning i ett totalförbud, att en "flod av pilsnerdricka" håller på att dränka oss. Regeringen nödgas emellertid själv och detta på ett rätt så uppseendeväckande sätt taga avstånd från dessa våldsamma överdrif-
Bihang till riksdagens protokoll 1928. 4 saml. 86 häft. (Nr 413—415.) 1

ter. Departementschefen förklarar nämligen i den nu föreliggande propositionen, att påtagliga bevis för att mera allvarliga olägenheter ur ordnings- och nykterhetssynpunkt föranletts av försäljningen av pilsnerdricka kunna föreläggas "å allenast ett mindre antal orter". Överståthållarämbetet och länsstyrelserna, som tidigare yttrat sig i ärendet, ha genomgående icke funnit behovet påkalla skärpta restriktioner. Tvärtom har i yttranden värda den största uppmärksamhet allvarligen varnats för ett lagstiftande, som erfarenheten lär "endast gör ont värre i stället för tvärtom". Denna gång ha några yttranden av dessa myndigheter icke infordrats. Hade så skett hade dessa med säkerhet givit vid handen, att en påtaglig förbättring på hithörande förhållanden alltjämt kunnat iakttagas, och det genom Kungl. kontrollstyrelsen insamlade statistiska materialet visar också en fortskridande förbättring i det allmänna nykterhetstillståndet. Härav framgår alltså tydligt och klart att gällande lagstiftning redan lämnar myndigheterna fullt tillräckliga möjligheter för ett stävande av alkoholmissbruket i dess olika former. Det är oss även bekant att bryggeriindustrin, som upprepade gånger anmält sin önskan att biträda i fråga om upprätthållandet av god ordning i överensstämmelse med lagens krav, nu träffat anordningar, som måste anses verksamt underlätta myndigheternas arbete. Det har också under den av Kungl. Maj:t anbefallda utredningens gång vid mer än ett tillfälle och med skärpa framhållits vikten av att tillverkarna i första hand själva få rätta till eventuella missförhållanden, och man bör då väl också låta dessa visa sin förmåga härutinnan, innan man skrider till ny lagstiftning.

De av Kungl. Maj:t nu föreslagna skärpta restriktionerna rikta sin spets mot tillverkaren av pilsnerdricka. Det är emellertid bland köparna av varan, som lagbrytarna på området i fråga som regel äro att söka. Kungl. kontrollstyrelsen har för sin del på tal om dessa omständigheter hävdad den meningen, att de åtgärder, som till äventyrs kunna vara behövliga i fråga om kontrollen av utskänkningen på dessa platser, i första hand är en kaféfråga och icke en försäljningsfråga. En ny lagstiftning har även sedan dess tillkommit i anslutning härtill men har ännu icke hunnit prövas till sina verkningar.

Det förefaller som om Kungl. Maj:t genom att i sitt föreliggande förslag ytterligare öka antalet av de organ, som skola ha rätt och skyldighet att övervaka förhållandena, allvarligt äventyrar övervakningens goda resultat. Ju flera, som syssla med en sak, desto mera fördelas ansvaret och utspädes intresset. De nykterhetsnämnder, som redan nu finnas inom ett stort antal av våra kommuner, skola helt visst icke försumma att påminna ordningsmaktens handhavare om dess skyldigheter, för den händelse intresset i något fall skulle brista. Det synes oss under sådana förhållanden alldeles förkastligt att inblanda Kungl. kontrollstyrelsen i saken. Utan tvivel skulle detta tvinga styrelsen till anställandet av nya tjänstemän. Det kan visserligen på sina håll kanske vara frestande att genom en bakväg föra in pilsnerdrickat inom det styrelsen för de

egentliga rusdryckerna uppdragna kontrollområde, men riksdagen har själv så sent som år 1923 tydligt sagt ifrån, att den icke vill något sådant sammanblandande av rus- och maltdrycker.

På grund av vad vi sålunda anfört få vi hemställa,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts föreliggande proposition nr 37.

Stockholm den 8 februari 1928.

Nils Månsson.

Carl Larson.

Alex. Thore.

Arne Forssell.

Otto Johansson.

Carl Arr. Anderson.

Per Rudén.

Bj. Holmgren.

*Nils Johansson,
Brånalt.*

*P. Nilsson,
Bonarp.*

A. Henrikson.

G. A. Björkman.
